

“Door Stitch (1) besef ik hoe bijzonder Amor (9) is!”

Twee hulphonden in huize Steentjes

Veroni Steentjes (35) is een oud-Steenderense. Op haar twaalfde liep ze Posttraumatische dystrofie op. Deze ziekte zorgde ervoor dat ze op 18 jarige leeftijd bedlegerig werd. Door haar zware beperking moest ze gedwongen uit Steenderen verhuizen naar Arnhem. Sinds 2002 heeft ze een hulphond in huis. Sinds augustus 2010 heeft ze Stitch, een pup in huis, die Amor gaat opvolgen. Veroni vult haar dagen met de door haar opgezette 'Stichting Intermobiel'.

Alice Das van de redactie van 'de Achtste Steen', vroeg of ik het leuk vond om een artikel te schrijven over hoe het is om een hulphond te trainen. Dit naar aanleiding van het feit dat ik aangaf druk te zijn met de socialisatie en training van Stitch. Natuurlijk vind ik dat leuk, omdat de twee hulphonden mijn lust en leven zijn.

Toch wil ik even kort wat uitleggen, omdat dit geen alledaagse situatie is. Helaas ben ik niet goed in beknopt schrijven vandaar het onderstaande lange artikel. Sinds december 2002 is Amor - een cavalier King Charles spaniël - bij mij in huis in de functie van hulphond. Hij was de eerste hulphond in Nederland van dit ras.

Amor

Amor kwam van de Boelaars fokker uit Toldijk. Toen we hem als pup ophaalden, is hij meteen vier maanden intern geweest bij Nel Scheurs, een ervaren hondentrainer, in Limburg. Zij heeft hem gratis gesocialiseerd en opgeleid, omdat ik geen hulphond vergoed kreeg door mijn bedlegerigheid. Ze vonden bijvoorbeeld dat ik drie a vier uur per dag in de rolstoel moest kunnen om in aanmerking voor een hulphond te komen om hem zelf uit te kunnen laten. Dat was helaas fysiek totaal onhaalbaar. De trainer van Amor had heel veel ervaring met honden trainen en was ook bekend met bedlegerig zijn. Ze had jarenlang een man verzorgd die bedlegerig was. De aankoop van Amor als pup, de zorgverzekering, de voeding en de dierenartskosten waren voor eigen rekening. Amor kwam in december 2002 bij mij in huis toen hij een half jaar oud was. Emile, mijn vriend, heeft Amor de dingen geleerd die hij voor mij moet doen zoals: de post brengen, gevallen spullen oppakken en in bed brengen; zoals de telefoon, een alarm systeem en een deken of vest aangeven.

Hulphond taken

Een hulphond hoeft voor mij geen zware dingen te doen zoals: iedere dag één of meerdere keren deur openen of boodschappen uit het winkelschap pakken. Gezien mijn bedlegerigheid en aanrakingspijn is een kleine hond ook handiger; mocht hij op mijn arm of been gaan staan, dan is het minder pijnlijk. Ook kan een kleine hond makkelijker spullen in bed brengen. Voor een standaard hulphond zou ik een tweepersoonsbed nodig hebben. Tevens heeft een kleine hond minder beweging nodig, wat in mijn geval belangrijk is, omdat ik hem niet zelf kan uitlaten. Dit doen mijn ouders of mijn vriend. In een afgezette tuin kan hij dan zijn behoefte doen en ook bewegen, als er even niemand in huis is.

Alternatieve vakantie in Steenderen

Amor is sinds december 2002 dag en nacht bij mij. Hij is echt mijn maatje. Hij voelt mijn pijn goed

aan. Sinds 2003 heb ik zware medicijnbehandelingen gehad waardoor ik langzaam handfunctie terug won. Amor was mijn fysiotherapeut. Door met hem te spelen, boekte ik langzaam vooruitgang. Amor gaat overal heen waar ik ook heen ga, behalve niet naar de schouwburg of het ziekenhuis, want dat heeft voor mij geen zin. Ik kan al jaren niet op vakantie, maar ik vier een alternatieve vakantie in Steenderen bij mijn ouders. Amor gaat dan natuurlijk mee. Hij ligt dan op mijn bed en kijkt door het raam van de bus naar buiten toe. Hij weet precies wanneer we in Steenderen zijn. Dan gaat hij van opwinding piepen. Eenmaal bij mijn ouders sprint hij de bus uit op zoek naar zijn maatje; het konijn Roger, die helaas al jaren geleden is overleden.

Ziekte en ouderdom

Amor heeft al van jongs af aan veel fysieke klachten. In september 2009 bleek dat hij op twee plaatsen in zijn rug een hernia had en niet veel meer mocht springen. Het op en af springen van het bed door middel van een krukje, vergt fysiek veel. Een maand later bleek uit een echo dat hij niet één maar twee lekkende hartkleppen had. Een leven zonder Amor en wat hij voor me doet en betekent, zag ik niet zitten. Alleen wilde ik nog niet nadenken over een andere hulphond.

Inzamelingactie

Mijn schoonmoeder kwam toen in actie, omdat ze wilde voorkomen dat ik zonder hulphond zou komen. Ze ziet hoeveel Amor voor me doet en dat hij me gezelschap geeft in zware tijden. Ze heeft een inzamelingactie opgezet om daar de hulphondpup van te kunnen kopen. Ze hebben een gezellige bruine kroeg met een zaal waar een deel van de vaste klanten een bijdrage heeft gegeven. Van dit geld hebben we de pup gekocht.

Ook had mijn schoonmoeder een andere fokker benaderd, die in huiselijke sfeer cavaliers fokt en ook black and than (zwart en bruin) cavaliers fokt. Ik wilde absoluut opnieuw een cavalier als hulphond, maar dan wel een andere kleur dan Amor (tricolor - drie kleuren) heeft. Ik wilde van de nieuwe pup geen tweede Amor maken. Als ze dezelfde kleur zouden hebben, ga je ze toch sneller vergelijken. Normaal gesproken moest je anderhalf jaar wachten bij de fokker, maar door het bijzondere verhaal kwam ik bovenaan de wachtlijst te staan. Ik had de eerste keuze uit een 'black and than' reu.

Nieuwe pup

Mijn vriend Emile heeft de fokker van de nieuwe pup vaak bezocht. Op 28 mei 2010 werd een nestje 'black and than' puppies geboren, waaronder drie reuen. Hij is verschillende keren gaan kijken om te zien welke pup het meest geschikt was; hij keek naar nieuwsgierigheid en hoe hij op andere mensen en prikkels reageerde. Stitch was erg op zichzelf gericht. Hij bekeek zittend op zijn kontje eerst een situatie, voordat hij reageerde. De fokker vond het geen probleem dat Emile filmpjes maakte voor mij, zodat ik het toch kon meeleven. Stitch had iets leuks en olijks, door het witte vlekje op zijn kin en borst. Het hoort officieel niet echt bij een 'black and than' cavalier, maar juist dát vond ik iets leuks hebben.

Stitch

De fokker is zelfs met de drie reuen naar Arnhem gekomen. We hebben ze op mijn bed gezet om te zien hoe ze reageren. Eentje wilde er niets van weten en was meteen weg. De andere was erg lomp en onbehouden en liep zo over mijn benen. Eentje bleef rustig op bed en kwam een tijdje bij me liggen. Steeds weer werd bevestigd dat deze pup de beste keuze was. Nu moesten we nog een naam verzinnen. Amor doet zijn naam eer aan en is echt liefde. Dat zie je in zijn ogen. Deze pup was van

een andere orde. Lief maar ook wel wat rebels, vandaar de naam 'Stitch' van de Disney film 'Lilo en Stitch'. Op 17 augustus 2010 is Stitch bij me komen wonen toen hij 13 weken oud was. We hebben hem bewust later opgehaald, omdat mijn vriend veel weg was voor zijn werk. Ik kan de pup natuurlijk niet zelf verzorgen of zijn plas opruimen als hij binnen plast. Ik kon nu Stitch wel vanaf het begin als pup meemaken, terwijl ik Amor in het begin alleen in het weekend zag. Stitch

was vanaf het allereerste begin wel een aanwezige drukke pup.

Hoofdbrekens

Van te voren had ik veel hoofdbrekens over : Hoe ga ik dat doen met twee honden in huis? Hoe geef ik ze allebei even veel aandacht? Kunnen ze wel allebei tegelijk op mijn bed of lig ik er dan zelf uit? Hoe doe ik het met de adl verzorging in huis, die een pup toch altijd meer aandacht geven dan Amor, zodat Amor zich niet tweederangs gaat voelen? Hoe zorg ik dat als ik een commando geef Stitch het doet en niet Amor ?

Geen alledaagse situatie

In het begin vond Amor Stitch niet leuk. Stitch was bij de fokker veel honden gewend en zocht contact met Amor, die al acht jaar alleen was en daar geen behoefte aan had. Langzaam zijn ze naar elkaar gegroeid. De situatie bij ons is niet alledaags, in de zin van dat je een getrainde hulphond hebt met een jonge hulphondpup in huis, die nog getraind moet worden. Als je een afgetrainde hulphond in huis krijgt, is hij ruim twee jaar oud. We moesten eerst Stitch zindelijk maken en zorgen dat hij bepaalde dingen leerde in huis, zoals een automatische deur die open en dicht gaat en op bed komen door middel van het krukje. Ook hebben we veel mensen over de vloer door de Fokus zorg. Stitch kreeg een bench, zodat hij 's nachts niet de woonkamer kon verbouwen. Hij sliep wel met Amor, die erg uitdagend voor de bench ging liggen, zo van: Jij zit vast en ik niet. Wat dat betreft, zijn het net kinderen.

Totaal verschillend

In het begin was ik bang dat ik ze erg zou vergelijken en dat ze op elkaar zouden lijken, maar daar is totaal geen sprake van. Ze hadden niet méér verschillend kunnen zijn. Je ziet het ook in de ogen terug. Amor heeft een 'Droopy look' en een hoog knuffelgehalte. Stitch kijkt veel wijzer en ondeugender uit zijn ogen. Amor is erg rustig, slaapt veel en kijkt niet op of om naar verzorgenden over de vloer. Stitch is erg alert en houdt alles in de gaten wie er binnen komt. Hij is erg waaks aangelegd. Ook reageert hij erg op geluiden met een blaf. Hij blaft op een dag net zoveel als Amor in een jaar doet. Stitch kijkt zelfs TV en reageert brommend op paarden als hij ze ziet. Amor heeft nog nooit naar de TV gekeken.

Het voordeel is dat Stitch eenvoudig van Amor leert. Alleen zijn dat niet alleen de goede dingen, maar ook de slechte. In het begin leek Stitch heel snel te leren, maar daarna viel hij wat terug. We waren zoveel van Amor gewend, die vanaf een half jaar al veel werk deed, dus toen viel Stitch wat tegen. Hierdoor besef ik nu pas hoe bijzonder het is dat Amor al vanaf zo jong zijn werk zo goed

deed. De goede interne training van Nel zal daar zeker in meespelen. Normaal gesproken wordt er vanaf eenjarige leeftijd pas echt getraind met een hulphond. Een hulphond doet ongeveer zes jaar zijn werk. Amor is dus al aardig lang in het vak. Helaas kon de trainster van Amor het niet aan - door haar hoge leeftijd - om nog een pup in huis te nemen. Vandaar dat we nu alles zelf doen. We hebben gelukkig wel de hulp van hulphondorganisatie 'Service Dogs', die bijvoorbeeld een pasje hebben geregeld, zodat Stitch los mag lopen en mee mag in een winkel om te trainen. Als we ergens niet uitkomen, kunnen we hen bellen om een keer te komen kijken.

Afstand nemen

In het begin toen Stitch er was, wilde Amor geen taken afstaan. Hij deed zijn werk beter dan normaal. Hij haalde de post sneller dan ooit ervoor, terwijl hij normaal houdt van in de gang liggen, naar buiten kijken of er iets of iemand langs komt. Nu deed hij dat niet. Langzaam, na enkele maanden, reageerde hij minder snel als ik een commando gaf. Nu geeft Amor het werk meer uit handen. Als ik Stitch een commando geef, doet Stitch het meeste werk nu. Alleen als ik Stitch een aantal keren heb geroepen, komt Amor wel kijken om het over te nemen. Hij houdt het dus nog wel goed in de gaten. Dat doet hij helemaal als Emile weg is en ik alleen ben. Als Stitch buiten alleen is en blaft, loopt hij naar de deur toe om te gaan kijken. Amor heeft heel wat moeten doorstaan met Stitch die hem in het begin aan zijn oren en haren trok en steeds wilde spelen met hem. Hij heeft enorm veel geduld en begrip getoond. Het maakte me echt trots op Amor.

Officiële hulphond

Ik heb onlangs een aanvraag bij mijn zorgverzekeraar ingediend om een vervangende hulphond aan te vragen in de vorm van Stitch. Ik heb een positieve toekenning gekregen, wat ik niet verwacht had. Het jaar ervoor toen ik bij een andere zorgverzekeraar was, was de aanvraag namelijk afgewezen. Ik krijg nu in ieder geval een groot deel van de kosten vergoed. Tevens krijg ik dan een officieel hesje wat duidelijkheid geeft dat Stitch een officiële hulphond is. Toch weet iedereen het in de buurt wel, maar toch is het voor iedereen wel erg moeilijk om van hen af te blijven. Ik zeg wel eens gekscherend dat de volgende hulphond een pitbull wordt, zodat ze eraf blijven. Cavaliers hebben een te hoog troetel gehalte.

Onvervangbaar

Een hulphond zorgt ervoor dat ik zelfstandiger ben en veel meer de eigen regie heb. Als ik bijvoorbeeld wil rusten en er is een deur open, kan de hulphond hem dicht doen. Anders moet ik eerst hulp oproepen en moet dan vaak lang wachten. Nu hoeft dat niet. Daarnaast kan hij een gevallen telefoon oppakken, waardoor ik alarm kan slaan als het alarmsysteem het niet doet. Ook als ik een kou aanval krijg, kan hij snel een deken

pakken. Als ik mijn muis weer eens laat vallen, kan hij snel gepakt worden waardoor ik weer verder kan met mijn werk voor Intermobiel. Tevens voel ik me veiliger met de honden in huis, zeker als ik alleen thuis ben. Stitch is erg waakzaam en alert, wat me een veilig gevoel geeft. Als hij iets verdachts buiten ziet of hoort, slaat hij aan. Daarnaast voel ik me veel beter en prettiger met de hulphonden in huis. Ze geven afleiding en brengen leven in huis. Als het fysiek erg slecht gaat, beuren zij me op door

rustig bij me te komen liggen. Ze voelen goed aan waar ze wel en niet kunnen liggen. Ze geven je onvoorwaardelijke aandacht en liefde, ook als je je even klote voelt. Ik vind het ook prettiger aan een hulphond hulp te vragen dan aan een verzorgende, die zou kunnen inspelen op het gevoel dat je afhankelijk van hen bent.

Een hulphond is niet in waarde uit te drukken voor mij als gebruiker. Hoewel er wel zo naar gekeken wordt door de zorgverzekeraar in de zin van; wat kost hij en wat levert hij op door de zorg te verminderen. Als hij meer oplevert dan hij kost, krijg je hem vergoed.

Ik ben blij dat ik kan afsluiten met het goede nieuws dat de hulphond vergoed wordt. Ik hoop nog vele jaren met Amor en Stitch door te kunnen. Wellicht heeft u de afgelopen weken 'mijn twee hulphonden' Amor en Stitch door Steenderen zien wandelen met opa en oma Steentjes of met mijn vriend Emile. Ook dit jaar zijn we vanaf half juli twee weken in Steenderen geweest voor onze alternatieve vakantie. Het is het eerste logeerpartijtje van Stitch in Steenderen.

Geschreven door Veroni Steentjes

Geredigeerd door Elvire

Bron: Achtste steen augustus 2011